

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

PLITSPLETS TIENERWEBLOG
(Turbulenties van een webnimf)

avondvullend toneelspel voor jongeren

door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.3039

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PLITSPLETS TIENERWEBLOG* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2010/220/015
ISBN 978-90-385-11092

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(20 à 26 spelers)

De jongeren :

FRAN VANHUFFEL, dochter van Kristine, 16 jaar
 LIEN VANHUFFEL, zus van Fran, 14 jaar
 VEERLE, vriendin van Fran, 16 jaar
 PAULINE PALINGS, vriendin van Fran
 ESRA ISMIR, Turkse klasgenote, 16 jaar
 REBECCA GIELEN, vriendin van Lien, 14 jaar
 BJORN SEUTJES, schoolvriend, 16 jaar
 TOM VANNESTEN, schoolvriend, 16 jaar
 DRIES FRANKS, knappe gast van 1B, 18 jaar
 THOMAS TIJSEN, nieuwe jongen uit de buurt, 17 jaar
 WIBE WOUTERS, klasgenoot van Fran en Veerle, 16 jaar
 SACO SIMPELS, klasgenoot van Fran en Veerle, 16 jaar
 TINNEKE, dochttertje van de familie Jans, 10 jaar

De volwassenen :

KRISTINE, moeder van Fran en Lien, 40 jaar
 OMA, moeder van Kristine, 65 jaar
 OPA, vader van Kristine, 68 jaar
 GERARD, nieuwe vriend van Kristine, 42 jaar
 MEVROUW PILLEPAART, lerares Nederlands, 36 jaar
 MIJNHEER VAN DIJCK, jonge invallende leerkracht wiskunde
 MIJNHEER STIJLAERTS, schooldirecteur, 52 jaar
 TANTE LIES
 MEVROUW JANS, 36 jaar
 MIJNHEER JANS, 38 jaar
 JETJE, dienstster
 DE WIJZE, leeftijd onbepaald
 TEQUILA, deejay

Sommige rollen kunnen gedubbeld worden. Ook de sekse is soms aanpasbaar.

KARAKTERBESCHRIJVING

Kristine : alleenstaande moeder, bezorgd, verliefd
 Oma : bezorgde grootmoeder
 Opa : levensgenieter
 Fran : gekke zestienjarige, zwalpt tussen volwassen worden en kind zijn
 Lien : jeugdig, spring in 't veld
 Gerard : knappe gast, hopeloos verliefd op Kristine
 Mevrouw Pillepaart : ouderwetse schooljuf, borst vooruit, kont achteruit, brillette, haar dot en heel hoge hakken – scheldt de kinderen geregeld uit
 Veerle : heeft thuis veel problemen, erg close met Fran
 Pauline : neemt wat ze kan krijgen
 Esra : is van Turkse afkomst, heeft het niet gemakkelijk
 Rebecca : onzeker, soms betweterig, niet op haar blad gevallen
 Björn : levenslustig type
 Tom : helpende vriend, luisterend oor
 Dries : zachte lieve knuffel
 Thomas : stadsjongen met veel streken
 Wibe : speelvogel
 Saco : buitenbeentje
 Jetje : dienstster in 'de volle pot' met luisterend oor
 Mijnheer Jans : vadertype
 Mijnheer van Dijck : jonge kerel – ambitieus
 Mevrouw Jans : moedertype
 Tinneke : nieuwsgierig meisje

DECOR

Opzet:

1-Zwart vast decor met opzetstukken waarin gespeeld wordt. Achteraan is er de mogelijkheid om te projecteren. Links klein podium voor de weblog-fragmenten. Door de belichting suggereren we de overgang naar de andere plaats.

2-Een andere mogelijkheid is een projectie van vooraf opgenomen dagboekfragmenten. Terwijl deze beelden worden vertoond, herschik je het podium.

scène 1: zonnig terras van 'De Volle Pot'

- twee kleine tafels, 2 parasols, minimum 5 stoelen, tafeldoeken, reclamepaneel

scène 2: zwarte ruimte

- 5 blokken

scène 3: schuur van oma en opa

- staand raam, staande deur, tafel, strobaal, blusapparaat

scène 4: in de klas

- met blokken of tafels en stoelen

scène 5: kamer met spiegel

- blokken met gekleurde kussens - staande spiegel
 - scène 6: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 7: in de klas
 - met blokken of tafels en stoelen
 - scène 8: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 9: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 10: op een bank
 - bank
 - scène 11: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 12: op het strand
 - Mexicaanse versiering - toog
 - scène 13: terras van 'De Volle Pot'
 - twee kleine tafels, 2 parasols, minimum 5 stoelen, tafeldoeken, reclame paneel
 - scène 14: aan het fietsenrek
 - fietsrek, fiets
 - scène 15: huiskamer tante Lies
 - met blokken en kussens
 - scène 16: op een bank in 't park
 - bank
 - scène 17: in de klas
 - met blokken of tafels en stoelen
 - scène 18: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 19: huiskamer
 - zetel, staander met bloempot
 - scène 20: lege ruimte
- Je kunt ook met theaterblokken werken – moderne uitstraling -

CHOREOGRAFIE

Choreografie 1: Pyjamadans / Muziek: Crazy Frog – Popcorn of 't Smidje - Laï's

Choreografie 2: Relaxatie / Muziek: How will i know - Jessica

Choreografie 4: Braziliaans Beachparty / Muziek: El mundo Bailando – Belle Perez

Choreografie 5: Meidengroep - Trouble Dolls / Muziek: Give it to me – Nelly Furtado

Choreografie 6: Baby's / Muziek: Liedje 'altijd is kortjakje ziek' samen neuriën of kabouter Plop

– de kabouterdans

Choreografie 7: Big Spender / Muziek: Shirley Bassey of A good kiss - Hadise

KLEDING EN GRIME

Jongeren: toffe sportieve eigentijdse kleding – aangepast aan het type.

De jongeren hoeven alleen enkele moderne accenten. (haarband, sjaaltje, petje, sierraden) - weinig grime

Kristine, oma, opa, mevrouw Pillepaart, meneer Stijlaerts, Georgette, meneer Jans, mevrouw Jans krijgen pruik of grijs haar, baard, rimpels en aangepaste kleding.

KORTE INHOUD

Fran wordt zestien, de eerste tekenen van onzekerheid steken de kop op. Chaos in een puberhoofd. Ze heeft het gevoel alles te moeten kunnen, iedereen tot vriend te zijn en liefst nog veel aandacht te krijgen van de jongens. Eigenlijk weet ze niet wat die anderen over haar denken. Neem nu Dries en Thomas, beiden voelen iets voor Fran. Met haar vriendinnen zoekt ze oplossingen voor de problemen om haar heen. Nachtmerries, anorexia, depressie, verliefdheid en andere. Een ding is zeker. Fran staat met haar twee benen lekker in de wereld. Ze wil genieten van alles wat op haar afkomt. Maak kennis met de gedachtegang en de belevenissen van jongeren. Een zoektocht die nog lang niet ten einde is...

EERSTE BEDRIJF

OPENINGSMUZIEK: Pink – Dear Diary – 3min.30 of Renate Robben, mijn dagboek – 3min.38 (Nederlands)

Muziek kan ook zacht gebruikt worden bij de overgang naar dagboekscènes.

Proloog – dagboek

Decor: extra decordeel vooraan met tafel, stoel, dagboek en laptop – afzonderlijk belicht

FRAN : Waw, een laptop! Die heb ik gekregen voor mijn verjaardag. Knap hé! Spiksplinternieuw! *(neemt dagboek en schrijft)* Liefste dagboek, ik ga je verlaten. Vandaag werp ik me in de weblog-wereld. Ik zal je bijhouden en lezen, maar vanaf nu schrijf ik mijn innigste momenten op harde schijf. Bedankt, oude rakker. *(klapt dagboek toe en geeft hem een kusje. Neemt laptop - opent hem en logt in)* Vanaf nu werk ik met mijn digitaal dagboek. Zal ik me voorstellen? Fran Vanhuffel, een puber of toch zoiets. Ma zegt dat ik een spring-in-'t-veld ben en in mijn 'publiciteitsjaren' zit. Volgens mij gedraag ik me redelijk volwassen, in tegenstelling tot mijn jongere zus. Die zoekt altijd ruzie en bij de minste prikkeling reageert ze superagressief. Allé, neem nu gisteren. Ze was boos omdat ik volgens *mamezel* haar boek van Frans had verstoep en ze gooide met haar schoen. Yep! Recht op een pot zure augurken die op de keukentafel stond. Geklingel en geklangel, de scherven vlogen in 't rond. Ik was weer de pineut en mocht opruimen. Een keer pechvogel, altijd pechvogel! Vrienden en vriendinnen komen vaak met problemen bij mij. Ik hou ervan om dingen te organiseren en neem graag het initiatief. Ik ben een geboren leider. Ik laat niet over me heen lopen en verdedig luid en duidelijk mijn mening. Oké, soms zit ik wel eens in de put. Een dipje, noemen ze dat. Ons ma zegt dat ik overdrijf, dat het mijn hormonen zijn die werken. Dat ik geduld moet hebben. Sorry, maar geduld is niet mijn beste eigenschap. Bij de jongens verlies ik soms mijn geduld. Neem nu Dries. Ik had hem kunnen

vermoorden. Vanmorgen spreekt hij af om na de schooltijd iets te gaan drinken. Ik vind het prima, maar om vier uur staat hij tussen de fietsenrekken te tongzoenen met Eva van 3c. Ik kookte als een oververhitte stoomketel. Ik heb hem vanalles lelijks toegesnuwd en ben vertrokken. Die laffe kikker durft zeggen dat hij me graag ziet! Noegaballen! De valse minnaar. Ik heb al zijn sms'jes gedelete.

(licht uit – licht aan scène)

Scène 1 : Gedumpt

Decor : zonnig terras van 'De Volle Pot' – twee tafeltjes met parasols en stoelen.

(Meneer Jans, Mevrouw Jans, Tinneke, Fran, dienstster Jetje, Veerle, Thomas. Jetje zet de parasols open en schikt de stoelen – een koppel met kind komt op en zet zich neer – lezen drank- en spijskaart)

TINNEKE : Ik wil een cola met een rietje.

JETJE : Goede namiddag! Wat mag het zijn?

MEVROUW JANS : Een donkere Leffe, een cappuccino en een cola.

TINNEKE : Nee moeke, een sprite. Met een rietje! *(mams trekt grote ogen)*

JETJE : Dat komt er aan. *(gaat af)*

(Fran komt op met boekentas – werpt ze nonchalant weg en gaat zitten wenen – dame brengt de bestelling en gaat dan naar Fran)

Wel meisje, problemen? Gaat voor jou vandaag de zon niet op?

FRAN : Ik maak hem af, de vuile klootzak!

JETJE : Oh, oh! Rustig aan, kindje. Is het af met je vriendje?

FRAN : Hij deugt voor niets, de meisjesgek. Hij zit achter alle grieten aan! Milly heeft me nog zo gewaarschuwd.

JETJE : Je hebt de goede raad van je vriendin in de wind geslagen.

FRAN : Ze zei dat zijn vader ook een hoerenloper was.

(de tafel ernaast kijkt op)

TINNEKE : Wat is hoerenloper, moeke? *(mams doet teken dat ze moet zwijgen)*

JETJE : Tja, de appel zal zeker niet ver van de boom vallen.

FRAN : Ik weet het, maar hij is knap. Zodra hij in mijn ogen kijkt, ben ik verloren.

JETJE : Kindje, kindje! Hou toch je hoofd koel.

FRAN : Hoe moet ik dat doen? Rondlopen met een ijszak op mijn hoofd? Trouwens, van een koel hoofd krijg je een snotvalling! *(boos)* Als hij bij me is, heb ik mezelf niet meer in de hand. Ik wil weg. Ver weg!

JETJE : Gaan lopen is geen oplossing! Op een ander zijn er ook problemen. Misschien kun je eerst iets drinken. Wat zal het zijn?

FRAN : Geef me maar een Breezer lemon.

JETJE : Jong moet je zijn! Niets is zo heerlijk als dolverliefd zijn en jullie maken er zo een potje van. *(gaat af om de bestelling te halen)*

VEERLE : *(op)* Hallo Fran, ik heb je overal gezocht. *(laat zich naast haar in de stoel vallen – bekijkt haar)* Amai! Hoe zie jij eruit?

FRAN : Och niks!

VEERLE : Niks?! Je ziet eruit als een verzopen kat. Proficiat! Geselecteerd voor het ‘Trutje van de dag’?

FRAN : Ach wat! Ik heb in Flair gelezen dat de lelijkste vrouwen de beste zijn. Ze zijn aardiger, minder arrogant, betere minnaressen en ze worden met het verstrijken van de jaren niet lelijker.

VEERLE : Bedankt voor de informatie, maar ik blijf erbij, je zit met een ei! Heb je weer een buis voor Frans of gym?

FRAN : Helemaal niet!

VEERLE : Zeg tuttebel, wat is er dan? Liefdesperikelen?

FRAN : *(haalt haar schouders op)* Bah!

VEERLE : Oh jee! Weer boel met Dries? Zet die kerel uit je hoofd.

FRAN : Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan.

VEERLE : Die kerel is nog niet rijp. Jongens van die leeftijd hebben bindingsangst. Ze zitten nog in hun verkenningsperiode. Ze willen eerst de koopwaar voelen voor ze beslissen om te investeren.

FRAN : Jeetje! Jij moet socioloog of psycholoog worden.

VEERLE : Tof om te horen.

JETJE : *(op met Breezer Lemon)* Een breezer lemon. Oh, ik zie dat je hulp opgedaagd is.

FRAN : Bedankt! Mijn persoonlijke psycholoog is gearriveerd.

(De familie Jans wil afrekenen)

JETJE : *(gaat naar de familie Jans)* Dat is dan vijf euro twintig.

(Ze rekenen af en de familie stapt op – Jetje kuist de tafel en gaat af. Op dat moment rinkelt de gsm van Fran en ze leest het bericht)

FRAN : De onnozelaar! Moet je zien wat hij schrijft. *(beide bekijken het bericht en Fran leest hardop)* ‘Onrustige leeuw zoekt lieve leeuwinnetjes om samen mee te rollebollen.’

VEERLE : Zeg, die durft! Laat die leeuw maar in zijn hemd staan. Hij zal zijn bollen zelf moeten rollen!

FRAN : Voor mij heeft hij afgedaan! Fini! Out!

(Thomas komt langs de jongedames)

THOMAS : Hola beauty’s, ik wou me gewoon even voorstellen en het is al fini, out.

(Fran en Veerle bekijken elkaar en excuseren zich)

FRAN : Sorry, dat is een misverstand. Ga toch zitten.

THOMAS : *(tot Fran)* Heb je gehuild?

FRAN : Ik kon het niet tegenhouden. Het is jouw schuld niet.

VEERLE : Fran heeft het uitgemaakt met haar vriend, omdat hij stond te kussen met een andere schoonheid.

THOMAS : Oh, dat is niet netjes! Maak je geen zorgen meisje, er zijn meer knappe binken dan die ene kraaikop.

FRAN : Ik heb de pest aan hem!

THOMAS : Kan ik jullie iets aanbieden? Ik ben Thomas Tijssen, gezonden om jullie dorst te lessen. *(wenkt de dienstster)*

FRAN : Ik ben Fran Vanhuffel, aangenaam.

VEERLE : En ik ben Veerle, joehoe! *(wuijft even)*

JETJE : *(op)* Wat zal het zijn dames en heer?

SAMEN : Een cola!

JETJE : Tof, gemakkelijk te onthouden. Drie cola's!

FRAN : Zeg Thomas, hebben we je hier al eerder gezien?

THOMAS : Dat zou mij verwonderen. Mijn ma en ik wonen hier nog maar veertien dagen.

JETJE : *(er wordt geserveerd)* Gezondheid.

ALLEN : Tsjing! *(drinken van het flesje)*

THOMAS : Wacht eens! Ik heb jullie al gezien in het college.

VEERLE : Waar woon je eigenlijk?

THOMAS : Achter de kerk in de Pieperstraat. We wonen op een appartement.

FRAN : Dat is straf. Wij wonen in de Borgerstraat, dat is vlakbij.

(gsm rinkelt)

Sorry. Hallo met Fran Vanhuffel... Oh, ben jij het Pauline...? Natuurlijk ben ik geschrokken... Ik heb eens goed gehuild. Het is al een stuk beter... Neen, dat gaat niet. We zitten in 'De volle pot' iets te drinken... Wat zeg je?... Alleen? Nee met Veerle en Thomas, een knappe gast... Oh, gewoon praten en kennismaken. ... Ja, ik kom af...Zeker!...Oké, tot straks. Dat was Pauline. Ze heeft hulp nodig voor haar werk van Engels.

THOMAS : Engels is een wereldtaal. Zonder Engels schop je het niet ver. Ik wil later ruimtevaart- deskundige worden.

BEIDE : Wouw!

VEERLE : Dat is niet min. Heb je ook hobby's?

THOMAS : Zeilen en vissen.

FRAN : Heb je nog andere interesses?

THOMAS : Of course! Knappe grieten zoals jullie natuurlijk... Maar euh ... nu moet ik weg. Ik heb nog werk voor school. Dag Fran, dag Veerle, tot een volgende keer misschien? *(vertrekt)*

VEERLE : Wow, wat een k  knappe gast!

FRAN : Dat valt mee. Hij is lief en sportief.

VEERLE : Hij heeft iets van een ongeschoren vagebond.

FRAN : Hij is uitdagend.

VEERLE : 't Is een spetter!

FRAN : Met hem zou ik naakt in een fontein willen springen.

VEERLE : Hand in hand uitwaaien aan het strand. Na een gevecht tegen de striemende wind wegduiken in elkaars armen in de luwte van een duintop.

FRAN : *(dromerig)* Zalig.

VEERLE : Oh jee! We zijn vergeten zijn gsm-nummer te vragen of e-mailadres.

FRAN : *(slaat tegen haar hoofd)* Dom, heel dom! Misschien zien we hem morgen op school.

VEERLE : Dat zou tof zijn. *(dromend)* Misschien is die gozer nog vrij.

FRAN : *(kijkt op horloge)* Verdikke! Zo laat. Ik moet dringend naar Pauline. *(doet teken naar Jetje)*

VEERLE : Doe haar de groeten!

FRAN : Ik probeer het niet te vergeten. Ik bel je wel. Daag! *(neemt haar tas en loopt af)*

(Jetje komt glazen afruimen en geeft rekening)

VEERLE : Verdikke! *(betaalt en gaat af)*

JETJE : Die jeugd toch. Als ik moest herbeginnen, ik zou er ook nogal van profiteren. *(neemt geld en gaat af - licht uit)*

Dagboek

Decor: extra decordeel belicht – Muziek: I Believe I Can Fly – R. Kelly – tijd 5.22 (deel) of The Immelman Turn – Al Stewart – tijd:4.29

FRAN : (*muziek zacht*) Hallo, dagboekje van me, ik vlieg er in. (*muziek luider en Fran zingt en beweegt mee*) Van dit liedje word ik best melig. Eigenlijk wil ik gewoon vliegen en dat gevoel wordt zo hemels versterkt door dit liedje en de tekst! Niet vliegen met een vliegtuig of ook niet buiten vliegen. Ik hoef nergens naartoe. Gewoon vliegen, zweven, de wind voelen en meedrijven. Wat doen mensen altijd met hun voeten op de grond? Vliegen moet een super gevoel zijn. Langs de opgaande zon, de glinsterende sneeuwtoppen, over nachtelijk verlichte steden of gewoon langs de wolken glijden ... Voor mij geen strakke vluchtschema's of andere poeha. Engelenvleugels en wind...en hoogte. Hoog in hogere sferen. Een doel is niet nodig...gewoon GENIETEN! Armen spreiden en opstijgen. Zo moet het zijn, glijden langs wolken, de zon zien ondergaan en de sterren tellen...

Scène 2 : Vliegen

Decor : drie hoge blokken met wolken op geschilderd en een laag wolkenblok – rookontwikkeling – de hoogste toren is voor de wijze

(*Fran, Veerle, Esra, Pauline en de Wijze. Fran, Esra en Veerle staan of liggen op de blokken, Pauline op het lage blok – witte kleding en vleugels – de wijze staat het hoogst*)

FRAN : Waar zijn we nu?

WIJZE : (*doordringend*) Jullie willen vliegen? Gaat het gewone leven niet snel genoeg?
Moet het voor de jongedames nog sneller?

VEERLE : We zijn het klein zijn moe. Braaf spelen in een hoekje, kijken in een boekje.

ESRA : Vooral dat vlijtig leren. En dat ernstig moeten studeren.

PAULINE : We worden groot en luisteren minder naar al die goede raad, echt het is een hinder.

FRAN : Waarom mogen we geen vrije vogels zijn? We worden beknot en gekortwiekt.

ESRA : Amai nog niet! Wetten, regels, voorschriften... In de lijn lopen, de rest is verboden.

PAULINE : We mogen niet protesteren of manifesteren. We worden gecatalogeerd, zonodig geïnterneerd.

VEERLE : We zijn als gevangen vogels, maar we willen vliegen. Uitbreken! Hunkerend naar een eerste vlucht.

WIJZE : Jullie zijn zo ongeduldig. Wie het echte vliegen niet beheerst, stort vroeg of laat neer. Neem dus je tijd om te leren.

ESRA : We willen op eigen benen staan. Een zelfgekozen weg inslaan.

FRAN : We breken uit, nemen de vlucht. We willen vrij zijn als een vogel in de lucht.

PAULINE : Mannen!

ALLEN : Ja Pauline?

PAULINE : Lopen we niet te hard van stapel? Ik hou niet van vallen.

ESRA : Ach wat. Het leven is één vallen en opstaan. Ook de volwassenen lopen wel eens met hun neus tegen de muur.

PAULINE : Maar ik hou van mijn mooi neusje!

VEERLE : Pauline, hang het kind niet uit!

WIJZE : Wees niet overmoedig. Ga voorzichtig te werk. Neem je tijd, verover het luchtruim, beetje bij beetje.

FRAN : Wij hebben ambitie, we zijn assertief. We willen grenzen verleggen. Vliegen kun je op verschillende manieren.

ESRA : We willen een vrije geest, snap je het of snap je het niet? Verkennen van de mogelijkheden. Vrij van beperkingen en grenzen.

WIJZE : Jullie willen veel, te veel! Maar goed, het is jullie leven. Uiteindelijk maken jullie je keuze toch zelf.

VEERLE : Eindelijk vliegen! Wegvliegen door de ijle lucht, (*beweegt vleugels op en neer*) één, twee... en één, twee. Op en neer, vallen en opstaan. Ja man, vliegen is een kunst. Opstijgen gaat voortreffelijk, landen is andere koek.

FRAN : (*vleugels op en neer*) Vrij als een condor, hoog in de lucht. Geen wegen vol

obstakels. Onder ons de steden en dorpen, nietig zoals het leven. We kunnen meer zien, verder zien, het geheel der dingen.

ESRA : *(vleugels op en neer)* Scholen, huizen, regels, beperkingen. Hete wegen, woeste bergen, kale boomkruinen. We stijgen steeds hoger, je moet ervoor werken. In jezelf geloven, durven, crashen en weer opvliegen. Steeds de zon tegemoet.

PAULINE : *(vleugels op en neer)* He zeg, ik heb maar kleine vleugels, dat is niet eerlijk. Jullie zijn groot en ik ben klein. Vliegen, dat is nog niet voor mij. Laat me veilig op de begane grond, geen capriolen of luchtacrobatie, bedankt.

WIJZE : Spring niet van de toren voor je kunt vliegen. Blijf geduldig oefenen, elke vleugelslag. Ook al verlang je naar de hoogte, wees gerust, je tijd komt.

VEERLE : Daar is de zon, de grote zon. Nog steeds dezelfde van toen. Toen ik nergens van wist. Meer volwassen, maar nog steeds dezelfde droom. Vliegen! Kom, daar gaan we weer.

FRAN : Er steekt wind op. Ik ben een speelbal van de wind. Help! Ik ben stuurloos en laat me glijden. Wie houdt me tegen, wie zet me veilig aan de grond? *(valt)*

ESRA : Nee, dit gaat niet goed. Ik zwalp heen en weer als een losgetrokken strandvlieger. Mijn vleugels vertikken het om me nog langer te dragen. Help! Ik neem een duik, iedereen onderuit.

(licht uit – Esra, Fran en Veerle op de grond)

PAULINE : Zeg jullie doen me verschieten. Moeten we nu echt kunnen vliegen? Ik ga liever zwemmen bij maanlicht. Of nee, dineren bij kaarslicht. NEE, geef me liever een dans op het strand. *(gaat erg zelfzeker af)*

(De andere krabbelen recht en hebben het nakijken)

WIJZE : De puberteit is het groeistadium waarin elk kind plots gaat lijken op een buitenaards wezen. *(bekijkt de drie)* Kinderen worden pas echt groot, als ze stoppen met vragen waar ze vandaan komen en weigeren te vertellen waarheen ze gaan. *(licht uit)*

Dagboek

Decor: extra decordeel belicht

FRAN : Hey, duivels en duivelinnen, schatjes en ettertjes, we zitten met een muis! In de kelder! Simba, onze gesneden kater, had het meteen door en liep rond de kratten te snuffelen, maar kon er niet bij. De muis was hem te slim af. Dus heb ik de kratten een beetje verzet, en zie, een minuut later was de muis gepakt! Maar toen begon de miserie. Want een muis is voor onze Simba een speeltje. Loslaten, pakken, loslaten, nog eens pakken en weer loslaten. Shit! Ik wou die twee buiten krijgen, maar Simba dacht dat ik zijn muis wou afpakken en roetsj! Hij naar de living en de muis onder de boekenkast. Ik was kwaad op Simba en hij maar miauwen, omdat hij er niet meer bij kon. Eigen schuld! Hij had ze maar beter moeten vasthouden. Ik heb vooral niks aan ons ma verteld. Kwestie van haar een hartinfarct te besparen. Trouwens deze avond moeten we toch naar oma en opa. Ons ma gaat voor haar werk twee dagen op stap. Eerst hadden we geen zin om naar oma te gaan, maar opa stelde voor om de vriendinnen mee te brengen. We gaan slapen in de schuur en houden een pyjamafuif. Opa maakt sangria. Dat belooft!

Scène 3 : Pyjamafuif

Decor : schuur bij Opa en Oma (twee open ramen, enkele strobalen, sfeerverlichting met lantaarns)

(Lien, Fran, Opa, Oma, Veerle, Pauline, Esra, Rebecca, Bjorn en Tom. (Lien en Fran komen aan bij Oma en Opa - gepakt en gezakt)

LIEN : Zeg, ons ma stond weer in overdrive. *(met scherp stemmetje)* ‘Gebruik jullie verstand, meisjes!’ Precies of we anders onze hersenen niet gebruiken.

FRAN : *(erg verbaal)* ‘Laat zien dat jullie flinke meisjes zijn en als het kan, help oma en opa. Begrepen?’

LIEN : Die behandelt ons nog als kleuters. Wat kan er nu verkeerd gaan bij oma of opa?

FRAN : Die twee kunnen best hun eigen boontjes doppen. Zoveel drukte omdat madame twee dagen op stap gaat met collega's van het werk, oh boy!

LIEN : Als we op kamp zijn met de scouts is er toch ook geen oppas? Ja, de leiderster, maar die sjoeren we vast aan de vlaggenmast en dan hebben we het rijk voor ons.

FRAN : Weet je nog vorig jaar in Optoeteren?. Daar zijn we 's nachts gaan buurten bij de Chiro van Westerzele. Ja man, dat waren knappe kerels!

LIEN : Dat zal wel! We hebben je tegen de morgen naar 't kamp moeten sleuren, zo zat als een varken en maar kraaien, I love Wout!, I love Wout! De rest van het kamp heb je met je hoofd in de wolken gelopen. Madame was verliefd!

FRAN : Niet waar!

LIEN : Jawel!

FRAN : Niet, zeg ik!

LIEN : Oh, jawel! Alles wat eruit kwam was 'Wout'.

FRAN : Je overdrijft. Ik was niet verliefd.

LIEN : Maak dat de ganzen wijs. Dagenlang heb je briefjes geschreven met hartjes en vlindertjes.

FRAN : Bah! De stommerik schreef nooit terug.

LIEN : Die heeft al lang een ander. Wout zit al lang in het grote woud met Mieke en Bieke!

FRAN : *(boos)* Zeg!

OPA : *(op)* Hier zijn ze de knappe kinderen van onze Dré zie.

(de meisjes begroeten opa hartelijk)

LIEN : Zeg opa, wij zijn geen kinderen. Ik ben bijna veertien en Fran is zestien.

(ondertussen komt oma hen tegemoet – droogt haar handen af aan haar schort)

OMA : Dag mijn grote schatten. Maak het jullie gemakkelijk. Hebben jullie geen vriendinnen meegebracht?